தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary
Article DOI: : https://doi.org/10.63300/tm12012026.34

The Individual Poems of Poet Kalamegam and the Historical Accounts of Saluva Thirumalairayan: A Literary Historical Study

Dr. S. Balaraman*,
Assistant Professor of Tamil,
SRM Institute of Science and Technology, Faculty of Science and Humanities,
Ramapuram, Chennai – 089.
*Correspondance: balaramanaavin@gmail.com | Tel: 9942329290.

ABSTRACT

The individual poems (Thanippadalgal) of the Aasugavi (extempore poet) Kalamegam, who left a significant mark on the Tamil literary world in the late 15th century, serve as primary sources reflecting contemporary historical events and political landscapes.

The objective of this paper is to analyze, through these individual poems, the personality of Saluva Thirumalairayan, who ruled the southern region as a representative of the Vijayanagara Empire. It explores the poetic rivalries and Yamagandam (highly challenging verse-writing) competitions with his court poet, Adhimadhura Kavirayar, alongside the folklore and literary myths surrounding the destruction of Thirumalairayan Pattinam.

In particular, the paper objectively discusses two differing perspectives (the views of M. Arunachalam and other commentators) regarding the relationship between the poet and the king, the nature of royal patronage, and the poet's power to sing curses (Aram Paaduthal). Furthermore, the double entendres (Siledhai) and historical facts embedded in these poems are cross-referenced and explained alongside epigraphical/inscriptional evidence.

Keywords: *Poet Kalamegam, Saluva Thirumalairayan, Adhimadhura Kavirayar, Individual Poems (Thanippadalgal), Yamagandam, Curse of the Mud Rain (Manmaari Saabham), 15th-Century Literary History.*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

காளமேகப் புலவரின் தனிப்பாடல்களும் சாளுவத் திருமலைராயன் வரலாற்றுச் செய்திகளும்: ஓர் இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வு

[*]முனைவர் சு.பலராமன்,
தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர், எஸ்.ஆர்.எம் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பவியல் நிறுவனம்,
அறிவியல் மற்றும் மனிதநேயவியல் புலம், இராமாபுரம், சென்னை – 089.
தொடர்பு எண்: 9942329290, மின்னஞ்சல்: balaramanaavin@gmail.com.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தமிழ் இலக்கிய உலகில் தடம் பதித்த ஆசுகவி காளமேகப் புலவரின் தனிப்பாடல்கள், சமகால வரலாற்று நிகழ்வுகளையும் அரச நிலைகளையும் பிரதிபலிக்கும் முதன்மை ஆதாரங்களாகத் திகழ்கின்றன.[1] விஜயநகரப் பேரரசின் பிரதிநிதியாகத் தென்னாட்டை ஆண்ட சாளுவத் திருமலைராயனின் ஆளுமை, அவனது அவைக்களப் புலவரான அதிமதுர கவிராயருடனான கவிதை மோதல்கள், யமகண்டப் போட்டிகள் மற்றும் திருமலைராயன் பட்டினத்தின் அழிவு குறித்த நாட்டுப்புற மற்றும் இலக்கியப் புனைவுகள் ஆகியவற்றைத் தனிப்பாடல்களின் வாயிலாக ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.[3] குறிப்பாக, புலவருக்கும் அரசனுக்கும் இடையிலான உறவுமுறை, அரச ஆதரவின் தன்மை, மற்றும் கவிஞரின் அறம்பாடும் ஆற்றல் ஆகியன குறித்து நிலவும் இருவேறுபட்ட கருத்துக்கள் (மு. அருணாசலம் மற்றும் பிற உரையாசிரியர்களின் பார்வைகள்) இங்கு நடுநிலையோடு விவாதிக்கப்படுகின்றன.[3] மேலும், இப்பாடல்களில் பயின்றுவந்துள்ள சிலேடை நயங்களும், வரலாற்று உண்மைகளும் கல்வெட்டுச் சான்றுகளோடு ஒப்பீடு செய்யப்பட்டு விளக்கப்பட்டுள்ளன.[2]

திறவுச்சொற்கள்

காளமேகப் புலவர், சாளுவத் திருமலைராயன், அதிமதுர கவிராயர், தனிப்பாடல்கள், யமகண்டம், மண்மாரிச் சாபம், 15-ஆம் நூற்றாண்டு இலக்கிய வரலாறு.

1. அறிமுகம்

மக்களோடு மக்களாக வாழும் படைப்பாளன் அம்மக்களின் வாழ்க்கையையும் மனித நிலைகளையும் வெளிப்படுத்துவது இயல்பு.[3] இவ்வாறு தம் சமகாலத் தன்மைகளை வெளிப்படுத்தும் படைப்புகள் காலத்தால் நிலைபெற்றுவிடுகின்றன.[3] காலத்தால் நிலைபெற்ற இலக்கியங்களுள் காளமேகப் புலவர் பாடிய தனிப்பாடல்கள் குறிப்பிடத் தகுந்த இடத்தை

, | Copyright © Author(s)

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies *ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)*
Volume 12, Issue 01 (June-2026) www.tamilmanam.in
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

வகிக்கின்றன.[3] அவர் பாடிய பாடல்களில் திருமலைராயன், பரத்தையர், வணிகர் ஆகியோரின் வாழ்க்கை முறையும் சாதி, விருந்தோம்பல், சத்திரம் ஆகியவற்றின் இயல்புகளும் காணப்படுகின்றன.[3] இவ்வாய்வில், திருமலைராயன் பற்றிய செய்திகள் மட்டும் விரிவாக ஆராயப்படுகின்றன.[3]

காளமேகப் புலவரின் தனிப்பாடல்கள் வெறும் கற்பனைக் கதைகள் அல்லாமல், 15-ஆம் நூற்றாண்டின் சமூக-அரசியல் சூழலை நமக்குக் காட்டும் காலக்கண்ணாடியாக விளங்குகின்றன.[1] குறிப்பாக, அரசவை அதிகாரப் போட்டிகள், புலமைச் செருக்கு, சாதாரண எளிய கவிஞர்கள் அரசவையில் எதிர்கொண்ட சவால்கள் ஆகியவற்றை இவை தெளிவாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன.[4] இக்கட்டுரையானது புலவரின் வாழ்வியல் பின்னணி, சாளுவத் திருமலைராயனின் வரலாற்று அடையாளம், இருவருக்குமிடையே நிகழ்ந்த கவிதைப்போர்கள், மற்றும் சமகால அறிஞர்களிடையே நிலவும் மாறுபட்ட கருத்துக்களை முறைப்படி பகுப்பாய்வு செய்கிறது.[3]

2. காளமேகப் புலவரின் வாழ்வியலும் இலக்கிய ஆளுமையும்

2.1 இயற்பெயரும் இளமைப் பருவமும்

காளமேகப் புலவர் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஒரு சிறந்த தமிழ்ப் புலவர் ஆவார்.[2] கும்பகோணத்தில் பிறந்த இவரது இயற்பெயர் 'வரதன்' அல்லது 'வரதராஜன்' என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.[1] இதற்குச் சான்றாக, இவரது சமகாலப் புலவரான அதிமதுர கவிராயர் பாடியதாகக் கருதப்படும் பின்வரும் பாடல் சுட்டப்படுகிறது [7]:

வாசவயல் நந்தி வரதா திசையனைத்தும்
வீசுகவி காள மேகமே – பூசுரா
விண்தின்ற வெள;வழலில் வேவுதே பாவியேன்
மண்தின்ற பாணமென்ற வாய். [7]

இப்பாடலில் வரும் 'வரதா' என்ற விளிப்பே இவரது இயற்பெயரை உறுதி செய்கிறது.[7] வைணவக் குடும்பத்தில் பிறந்த வரதன், ஸ்ரீரங்கம் திருவரங்கம் பெரிய கோயிலின் மடைப்பள்ளியில் சமையல் தொழில் செய்து வந்தார்.[8] பின்னர், திருவானைக்கா கோயிலைச் சேர்ந்த 'மோகனாங்கி' என்ற சைவப் பெண்மணி மீது கொண்ட காதலால், வைணவத்திலிருந்து சைவ சமயத்திற்கு மாறினார்.[2]

2.2 சமய மாற்றமும் அகிலாண்டேஸ்வரியின் திருவருளும்

திருவானைக்கா அகிலாண்டேஸ்வரி அம்மனின் தெய்வீக அருளால், கல்லாமலேயே கவிபாடும்

CC BY ,| Copyright © Author(s)

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

பேராற்றல் பெற்று, மேகம் மழை பொழிவது போலக் கவிமழை பொழிந்ததால் 'காளமேகம்' என்ற சிறப்பான பெயரைப் பெற்றார்.[1] காளமேகப் புலவர் பல சமயங்களில் இயற்றிப் பாடிய தனிப்பாடல்கள் மொத்தம் 158 ஆகும்.[1] அவை 'தனிப்பாடல் திரட்டு' என்ற பெயரில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.[6] இவர் தமது இறுதிக் காலத்தில் திருவானைக்காவிற்கே வந்து அங்கேயே சிவனடி சேர்ந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.[4]

2.3 ஆசுகவித்துவமும் இலக்கியப் பங்களிப்பும்

தமிழ் இலக்கிய மரபில் காளமேகப் புலவர் ஒரு சிறந்த 'ஆசுகவி' என்று போற்றப்படுகிறார்.[1] கொடுக்கப்பட்ட பொருளில், நினைத்த மாத்திரத்தில், உடனுக்குடன் கவி பாடும் வல்லமை படைத்தவரே ஆசுகவி எனப்படுவர்.[6] 'ஆசுகவியால் அகில உலகெங்கும் வீசு புகழ் காளமேகம்' என்ற தொடர் இவரது திறமைக்குச் சான்றாகும்.[6] அதே சமயம், வசைபாடுவதில் இவருக்கு நிகர் எவருமில்லை என்பதால் 'வசைபாடக் காளமேகம்' என்றும் இவர் சிறப்பிக்கப்பட்டார்.[7] சிலேடைப் பாடல்கள் (இருபொருள்படப் பாடுதல்) மற்றும் நகைச்சுவை மிக்க வர்க்கப் பாடல்களைப் பாடுவதில் இவர் மிகவும் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார்.[2] 'திருவானைக்கா உலா', 'சித்திர மடல்' போன்றவை இவரது பிற முக்கியப் படைப்புகளாகும்.[7]

3. சாளுவத் திருமலைராயன் - வரலாற்று அடையாளங்களும் கல்வெட்டுச் சான்றுகளும்

3.1 இயற்பெயரும் கல்வெட்டு ஆதாரங்களும்

காளமேகம் பாடிய பாடல்களில் 'திருமலைராயன்' என்ற சிற்றரசன் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன.[3] அவன் விஜயநகரப் பேரரசின் அரச பிரதிநிதியாக திருமலைராயன் பட்டினம் என்ற நகரை ஆண்ட சிற்றரசன்.[3] இவன் இயற்பெயர் மாலைப்பாடித் திருமலைராயன்.[3] இதை,

"இந்த ஊர்ச் சிவாலயங்களுள் ஒன்று இராசராச சோளீசுவர முடையார் கோயில் என்னும் பெயருடைய தென்பதைச் சிலாசானத்தால் அறிந்தேன். அங்கே உள்ள கல்வெட்டொன்றில் "மாலைப்பாடித் திருமலை அய்யன்" என்ற பெயர் காணப்பட்டது. அதனால் மாலைப்பாடித் திருமலைராயன் என்பது அரசனது முழுப்பெயர் என்னும் செய்தி வெளியாயிற்று ' என்று டாக்டர் உ.வே.சா கூறுவதிலிருந்து அறியலாம்.[3]

இவன் விஜயநகர மன்னர்களான மல்லிகார்ஜுன ராயர் (1449–1465), விருபாட்ச ராயர் (1466–1485) ஆகியோரின் பிரதிநிதியாகத் தமிழ்நாட்டில் இருந்தவன்.[3] இவனது கல்வெட்டு ஒன்று திருவானைக்காவில் சகம் 1375-லும், மற்றொன்று திருவரங்கத்தில் சகம் 1385-லும் (பொ.ச. 1463) கண்டறியப்பட்டுள்ளது.[2]

3.2 பூர்வகுடியும் ஆட்சிச் சிறப்பும்

திருமலைராயன் சாளுவ வம்சத்துக் கோப்பயனுடைய புதல்வன் ஆவான்.[3] இவர்களது பூர்வகுடிப் பெயர் 'கல்யாணி' என்பதாகும்.[3] இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய முத்தமிழிலும் ஆர்வம் மிக்க இவனுக்கு 'விதரண ராமன்' என்ற பட்டப்பெயர் இருந்தது.[3] தன் அவையில் பல தமிழ்ப் புலவர்களை வைத்து ஆதரித்த புகழுடையவனாக இவன் விளங்கினான் என்பதை இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர் மு. அருணாசலம் அவர்களின் கூற்றுகள் உறுதி செய்கின்றன.[3] பேராசிரியர் ஔவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை அவர்களின் கருத்துப்படி, இவன் ஆண்ட திருமலைராயன் பட்டினம் என்பது 'சுங்கத் தவிர்த்த சோழநல்லூரான் திருமலை ராசபுரமே' ஆகும்.[1]

சாளுவத் திருமலைராயனின் வரலாற்று மற்றும் சமூகப் பின்னணியைச் சுருக்கமாகக் காட்டும் ஒப்பீட்டு அட்டவணை கீழே தரப்பட்டுள்ளது:

வரலாற்று அளவுரு	**விவரங்கள்**	**சான்றுகள்**
அரசன் பெயர்	சாளுவத் திருமலைராயன் (மாலைப்பாடித் திருமலைராயன்)	1
தந்தை பெயர்	கோப்பயன்	3
பூர்வகுடிப் பெயர்	கல்யாணி	1
ஆட்சிக்காலம்	கி.பி. 1453 - 1468 (15-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி)	1
தலைநகரம் / பகுதி	திருமலைராயன் பட்டினம் (காரைக்கால் - நாகப்பட்டினம் வழி)	1
பட்டப்பெயர்	விதரண ராமன்	3

, | Copyright © Author(s)

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

பேரரசுப் பின்னணி	விஜயநகரப் பேரரசு (மல்லிகார்ஜுன ராயர் & விருபாட்ச ராயர் காலப் பிரதிநிதி)	1

4. திருமலைராயன் அரசவை வாதங்களும் கவிதை மோதல்களும்

4.1 அதிமதுர கவிராயருடனான வாதமும் "கூட்டுச் சரக்கு" பாடலும்

காளமேகப் புலவர் திருமலைராயன் பட்டினத்திற்குச் சென்றபோது, அங்கிருந்த அரசவைச் சூழல் அவருக்குச் சாதகமாக இல்லை.[4] அவனுடைய ஆஸ்தான தலைமைப் புலவராக 'அதிமதுர கவிராயர்' என்பவர் வீற்றிருந்தார்.[9] அவர் மிகுந்த அகந்தை கொண்டவராகவும், தன்னை நாடி வரும் பிற புலவர்களை அவமதிப்பவராகவும் திகழ்ந்தார்.[4] ஒருமுறை அதிமதுர கவிராயர் வீதியுலாவாக வரும்போது, அவனது கட்டியக்காரன் 'அதிமதுர சிங்கம் பராக்! பராக்!' என்று கூறிச் சென்றதைக் காளமேகப் புலவர் கண்டார்.[1] அதிமதுரத்தின் போலிப் பெருமையையும், அவனுக்குப் பின்னால் இருந்த அதிகாரச் செருக்கையும் எள்ளிநகையாடி, காளமேகம் உடனே பின்வரும் பாடலைப் பாடினார் [4]:

அதிமதுரமென்றே அகில மறியத் துதிமதுர மாயெடுத்துச் சொல்லும்-புதுமையென்ன
காட்டுச் சரக்குலகிற் காரமில் லாச்சரக்கு கூட்டுச் சரக்கதனைக் கூறு. [5]

'அதிமதுரம்' என்பது காட்டில் விளையும் ஒரு நாட்டு மருந்துச் சரக்காகும்.[1] அதற்குத் தனித்து இயங்கும் காரத் தன்மையோ, சிறப்போ இல்லை.[5] அதனைப் பிற மருந்துகளுடன் (கூட்டுச் சரக்கு) சேர்த்தாலன்றி அது எதற்கும் பயன்படாது.[5] அதைப் போலவே, அதிமதுரக் கவிராயருக்குத் தனிப்பட்ட புலமைத் தகுதி ஏதும் இல்லை.[5] திருமலைராயன் என்ற மன்னனின் அரச ஆதரவு என்னும் 'கூட்டுச் சரக்கின்' தயவினாலேயே அவனுக்கு இந்தத் தகுதியும் விளம்பரமும் உண்டானது என்று பழித்துக் கூறுகிறார்.[5] இப்பாடல் மூலமாக அரசவை அதிகாரத்திற்குப் பின்னால் ஒளிந்து கொள்ளும் போலிப் புலமை சாடப்படுகிறது.[5]

4.2 அவமதிப்பும் கலைமகள் துதியால் சரியாசனம் பெறுதலும்

இப்பாடலின் ஏளனப் பொருளை அறிந்த அதிமதுர கவிராயர் சினமடைந்து, மன்னனிடம் முறையிட்டுக் காளமேகத்தை அரசவைக்கு இழுத்து வரச் செய்தார்.[1] அரசவைக்கு வந்த காளமேகப் புலவருக்கு, மன்னனும் அவைப் புலவர்களும் தகுந்த மதிப்பையோ, அமருவதற்கு இருக்கையையோ வழங்காமல் அவமதித்தனர்.[3] இதனால் சினமுற்ற காளமேகம், கல்வித் தெய்வமான கலைமகளைத் துதித்து தமக்கான தகுந்த இருக்கையை வேண்டினார்.[3]

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies *ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)*
Volume 12, Issue 01 (June-2026) www.tamilmanam.in
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

கலைவாணியின் தெய்வீக அருளால், அவரது இருக்கை சிம்மாசனமாக வளர்ந்து மன்னனின் இருக்கைக்கு நிகராக மாறியது.[7] இந்நிகழ்வின்போது அவர் பாடிய புகழ்மிக்க காப்பு வெண்பா பின்வருமாறு [3]:

வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணிபூண்டு

வெள்ளைக் கமலத்தில் வீற்றிருப்பாள் – வெள்ளை

அரியா சனத்தி லரசரோ டென்னை

சரியா சனம்வைத்த தாய். [3]

வெண்ணிற ஆடையை உடுத்துபவளாய், வெண்ணிற அணிகலன்களைப் பூண்டவளாய், வெண்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் என் தாயாகிய கலைமகள், தூய்மையான மாசற்ற சிம்மாசனத்தில், அரசன் திருமலைராயனுக்கு நிகராக என்னையும் சமமான இருக்கையில் அமரச் செய்தாள் என்று நன்றியுடன் கலைமகளைப் போற்றுகிறார்.[17]

4.3 கவிஞரின் சுய அறிமுகமும் ஆற்றல் பிரகடனமும்

மன்னனுக்குச் சமமாக அமர்ந்த காளமேகத்தைக் கண்டு வியந்த அவையினர், 'நீர் யார்?' என்று வினவியபோது, தன் அசாத்திய கவித்திறனைப் பட்டியலிட்டுப் பின்வரும் கம்பீரமான பாடலைப் பாடித் தன்னை அறிமுகப்படுத்தினார் [5]:

தூதஞ்சு நாழிகையி லாறுநா ழிகைதனிற் சொற்சந்த மாலை சொல்லத்

துகளிலா வந்தாதி யேழுநா ழிகைதனிற் றொகைபட விரித்து ரைக்கப்

பாதஞ்செய் மடல்கோவை பத்துநா ழிகைதனிற் பரணி யொரு நாண்முழுவதும்

பாரகா வியமெலா மோரிரு தினத்திலே பகரக்கொ டிகட்டி னேன்

சீதஞ்செ யுந்திங்கண் மரபினா னீடுபுகழ் செய்யதிரு மலரா யன்முன்

சீறுமா றென்றுமிகு தாறுமாறுகள்செய் திருட்டுக் கவிப்புலவ ரைக்

காதங் கறுத்துச் சவுக்கிட் டடித்துக் கதுப்பிற் புடைத்து வெற்றிக்

கல்லணையி னொடுகொடிய கடிவாள மிட்டேறு கவிகாள மேகம் நானே. [5]

'தூது' இலக்கியத்தை ஐந்து நாழிகையிலும், 'சொற்சந்த மாலை'யினை ஆறு நாழிகையிலும், குற்றமற்ற 'அந்தாதி'யினை ஏழு நாழிகையிலும், 'மடல் மற்றும் கோவை' இலக்கியத்தைப் பத்து நாழிகையிலும், 'பரணி'யை ஒரே ஒரு நாளிலும், உலகப் பெரிய காவியங்களை ஒன்று அல்லது இரண்டு நாட்களிலும் பாடி வெற்றிக் கொடி நாட்டுவேன்.[5] சந்திர வமிசத்து மன்னன் திருமலைராயன் முன்னிலையில், என்னோடு கோபித்துத் தாறுமாறாகக் கவிபாடும் போலித் திருட்டுக் கவிஞர்களின் காதுகளை அறுத்து, சவுக்கால் அடித்து, கன்னத்தில் புடைத்து,

, | Copyright © Author(s)

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies *ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)*
Volume 12, Issue 01 (June-2026) www.tamilmanam.in *DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026*

அவர்களைக் குதிரையாக எண்ணி அதன் மீது வெற்றிக் கல்லணையும் கடிவாளமும் பூட்டி ஏறி நடத்தும் பேராற்றல் கொண்ட 'கவிகாளமேகம்' நானே என்று சூளுரைக்கிறார்.[5]

இப்பாடலில் காளமேகப் புலவர் குறிப்பிட்டுள்ள சிற்றிலக்கிய வடிவங்கள் மற்றும் அவற்றைப் பாடுவதற்கு எடுத்துக் கொள்ளும் கால அளவுகள் கீழே உள்ள அட்டவணையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன:

சிற்றிலக்கிய வகை	**பாடுவதற்கு எடுத்துக் கொள்ளும் கால அளவு**	**கவிதை வடிவம் / இயல்பு**	**சான்றுகள்**
தூது	5 நாழிகைகள்	அகப்பொருள் சார்ந்த சிற்றிலக்கியம்	5
சொற்சந்த மாலை	6 நாழிகைகள்	சந்த நயம்மிக்க மாலைப் பாடல்கள்	5
அந்தாதி	7 நாழிகைகள்	குற்றமற்ற அந்தாதித் தொடடை	5
மடல் & கோவை	10 நாழிகைகள்	காதல் மற்றும் அகப்பொருள் பிரபந்தம்	5
பரணி	1 முழு நாள்	போர்க்களம் பாடும் வீர இலக்கியம்	5
பாரகாவியம்	1 அல்லது 2 நாட்கள்	பெருங்காப்பியங்கள்	5

4.4 அவைப் புலவர்களை எள்ளிநகையாடிய பிற பாடல்கள்

காளமேகப் புலவர் அதிமதுரக் கவிராயரையும் அவனது கூட்டாளிகளையும் மட்டம் தட்டவும்,

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

அவர்களின் போலித்தனத்தை வெளிப்படுத்தவும் பல நையாண்டிப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.[5] அதிமதுரக் கவிராயர் தன் கவித்திறத்தைப் பெருமையாகப் பேசிக் கொண்டபோது, அதற்கு எதிரிட்டுத் தமது கவித்திறனை விளக்கிப் பாடிய பாடல் [5]:

இம்மென்னு முன்னே எழுநூறும் எண்ணூறும் அம்மென்றால் ஆயிரம்பாட்டாகாதோ-சும்மா

இருந்தா லிருந்தே னெழுந்தேனே யாமாயின் பெருங்காள மேகம் பிளாய்! [5]

"அதிமதுரமே (சிறுவனே - பிளாய்)! நான் 'இம்' என்று சொல்வதற்கு முன்னே எழுநூறு, எண்ணூறு பாடல்களும், அடுத்து 'அம்' என்று சொன்னால் ஆயிரம் பாடல்களும் பாடிவிட மாட்டேனா? நான் சும்மா இருந்தால் சும்மா இருப்பேன்; ஆனால் பாடத் தொடங்கினேனானால் பெரு மழையைப் பொழியும் 'பெருங்காளமேகம்' போலக் கவிகளைப் பொழிவேன்" என்று தம் கவி வன்மையைக் கூறுகிறார்.[5]

அரசனின் அவையிலிருந்த சிலர் தம்மைக் 'கவிராயர்கள்' என்று செருக்குடன் கூறிக்கொண்டபோது, 'கவி' என்ற வடசொல்லுக்குக் குரங்கு என்றும் ஒரு பொருள் இருப்பதை நயமாகப் பயன்படுத்தி அவர்களை ஏளனம் செய்தார் [5]:

வாலெங்கே நீண்ட வயிறெங்கே முன்னிரண்டு காலெங்கே உட்குழிந்த கண்ணெங்கே-சாலப்

புவிராயர் போற்றும் புலவீரகா ணீவிர் கவிராயர் என்றிருந்தக் கால். [5]

"நாடாள்வோர் மிகுதியாகப் போற்றும் புலவர்களே! நீங்கள் உங்களைக் 'கவிராயர்கள்' (குரங்குத் தலைவர்கள்) என்று கூறிக்கொள்வது உண்மையானால், உங்களுடைய வால்கள் எங்கே போயின? நீண்ட வயிறுகள் எங்குச் சென்றன? முன்பாகத்தில் இருக்க வேண்டிய இரண்டு கால்கள் எங்கே? உட்குழிந்த கண்கள் எவ்விடத்தே போயின?" என்று வினவி, அவர்கள் கவிராயர்கள் அல்லர், பொய் பேசுபவர்கள் என்று நகையாடுகிறார்.[5]

மேலும், அதிமதுரக் கவிராயர் குதிரை ஏறி வர, அந்தக் குதிரையைப் பாராட்டிப் பாடுவது போலப் பாடி, உண்மையில் பகைவர்களின் குதிரைகளை இழித்துரைத்த பாடல் [5]:

கோக்குதிரை நின்குதிரை கோவன்மது ராவொன்னார் மாக்கு திரையெல்லா மண்குதிரை-தூக்குதிரை

தூங்கற் கரைக்குதிரை சொக்கன் குதிரைசது ரங்கக் குதிரைகளே யாம். [5]

"திருக்கோவலூரானான அதிமதுரமே! நீ ஏறி வந்துள்ள குதிரைதான் ராஜா பவனி வரும் சிறந்த குதிரை (கோக்குதிரை).[5] உன்னைப் பகைப்பவர்களின் பெரிய குதிரைகள் எல்லாம் வெறும் மண்குதிரைகள்.[5] அவை தூங்கிக் விழும் குதிரைகள் (தூங்கற்கரைக் குதிரை), சொக்கநாதர் (சிவபெருமான்) குதிரையாகக் கொணர்ந்த நரிகள்தாம் அவை.[5] அல்லது சதுரங்க ஆட்டத்திற்குப்

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies *ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)*
Volume 12, Issue 01 (June-2026) www.tamilmanam.in
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

பயன்படுத்தப்படும் குதிரைக் காய்களே ஒழிய, அவை உண்மையான குதிரைகள் அல்ல" என்று நையாண்டி செய்கிறார்.[5]

5. எமகண்டப் போட்டியும் அதன் இலக்கிய முக்கியத்துவமும்

5.1 எமகண்ட அமைப்பு முறை

காளமேகத்தின் சவாலைக் கண்டு அஞ்சிய அவைப் புலவர்கள், அவரை எப்படியாவது ஒழிக்க எண்ணி, மரண ஆபத்து நிறைந்த 'எமகண்டம்' (யமகண்டம்) என்னும் போட்டியில் வெல்லுமாறு சவால் விடுத்தனர்.[4] எமகண்டம் என்பது உயிரைப் பணயம் வைத்துப் பாடும் ஒரு கொடூரமான கவிதைப் போட்டியாகும்.[14] இதன் அமைப்பு முறை பின்வருமாறு திட்டமிடப்பட்டிருந்தது [14]:

பதினாறு அடி நீள, அகல, ஆழமுடைய ஒரு பெரிய சதுரக் குழி வெட்டப்பட்டு, அதன் நான்கு மூலைகளிலும் பதினாறு அடி உயரமுள்ள இரும்புக் கம்பங்கள் நடப்படும்.[22] அவற்றின் மேலே சட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டு, நடுவே ஒரு உரி (தூங்கு பலகை) தொங்கவிடப்படும்.[14] அந்தக் குழியில் எரியும் புளியங்கட்டைகளின் மீது பெரிய இரும்புக் கொப்பரை வைக்கப்பட்டு, அதனுள் எண்ணெய், மெழுகு, அரக்கு, கந்தகம், சாம்பிராணி போன்றவை உருகும் அளவிற்குத் கொதிக்க வைக்கப்படும்.[14] போட்டியில் பங்கேற்கும் புலவர் அந்த உரியில் ஏறி அமர வேண்டும்.[4]

பளபளவென்று தீட்டப்பட்ட கூர்மையான எட்டுக் கத்திகள் அவரது கழுத்தில் நான்கும், இடுப்பில் நான்குமாகக் கட்டப்படும்.[4] கத்திகளில் கோர்க்கப்பட்ட சங்கிலிகளின் முனைகள் நான்கு திசைகளிலும் நிறுத்தப்பட்டுள்ள நான்கு யானைகளின் தும்பிக்கைகளில் கொடுக்கப்படும்.[14] இந்த ஆபத்தான நிலையில், அவையினர் கொடுக்கும் கடினமான கவிதைப் புதிர்களுக்கும் குறிப்புகளுக்கும் அரை நொடிக்குள் தடையின்றி, இலக்கணப் பிழையின்றிப் பாட வேண்டும்.[4] ஏதேனும் பிழை ஏற்படுமானால், பாகன்கள் யானைகளை அதட்ட, அவை சங்கிலிகளை வேகமாக இழுக்கும்.[14] உடனே கத்திகள் உடலைத் துண்டித்து, புலவரின் உடல் பாகங்கள் கொதிக்கும் நெய்யிலோ அல்லது எண்ணெய்க் கொப்பரையிலோ விழுந்து மரணமடையச் செய்யும்.[14]

5.2 போட்டியில் பெற்ற வெற்றியும் விளைவுகளும்

கடுமையான இந்த எமகண்டப் போட்டிக்குக் காளமேகப் புலவர் தயங்காது ஒப்புக்கொண்டார்.[4] அதிமதுர கவிராயரும், அறுபத்து நான்கு தண்டிகைப் புலவர்களும் கொடுத்த கடினமான சொற்புதிர்கள் மற்றும் இலக்கண வினாக்கள் அனைத்திற்கும், உரியில் அமர்ந்தவாறே மேகம் மழை பொழிவது போலக் கவிமழையாகப் பதிலளித்தார்.[4] அவரது ஒப்பற்ற தமிழ்ப் புலமையையும், அச்சமின்மையையும் கண்டு மன்னன் திருமலைராயனும், கூடியிருந்த மக்களும் திகைத்து

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

நின்றனர்.[14] இறுதியில் எமகண்டப் போட்டியில் காளமேகம் பெரும் வெற்றியடைந்தார்.[4]

6. வசைப்பாடலும் திருமலைராயன் பட்டினத்தின் அழிவும்: இருவேறு பார்வைகள்

6.1 மண்மாரிச் சாபமும் அதன் பின்னணியும்

எமகண்டப் போட்டியில் வென்று, தன் அவைப் புலவர்களின் கர்வத்தை அடக்கிய பிறகும், மன்னன் திருமலைராயன் காளமேகப் புலவரைச் சரியாக உபசரிக்கவில்லை; தகுந்த பரிசில்களையும் வழங்காமல் அலட்சியப்படுத்தினான்.[7] இதனால் மிகுந்த மனவேதனையும் ஆத்திரமும் அடைந்த புலவர், அந்த மன்னனும் அவனது நகரமும் மண்மழை பொழிந்து அழியும்படி 'அறம்பாடி'ச் சாபமிட்டார்.[14] அவர் பாடிய சாபப் பாடல்கள் இரண்டு ஆகும்.[3]

முதல் பாடல் சிவபெருமானிடம் மண்மாரி பொழியுமாறு வேண்டுவதாக அமைந்துள்ளது [3]:

செய்யாத செய்த திருமலைராயன் வரையில்
அய்யா வரனே அரை நொடியில் - வெய்ய
தழற்கண் மாரியால் மதனை கட்டழித்தாற்போல்
தீயோர் மண்மாரி யால்அழிய வாட்டு. [3]

நெற்றிக்கண்ணின் வெப்புமிக்க நெருப்பு மழையினால் மன்மதனை எரித்து அழித்தது போல், திருமலைராயனின் எல்லையில் வாழும் தீயோர்கள் அனைவரும் மண்மழையினால் அழியும்படிச் சிவபெருமானே அரை நொடியில் வாட்டுவாயாக என்று வேண்டுகிறார்.[3]

இரண்டாவது பாடல் நகர மக்களின் குணக்கேடுகளைச் சுட்டி மண்மழை பொழிய வேண்டுவதாக அமைந்துள்ளது [3]:

கோளர் இருக்குமூர் கோள்கரவு கற்றவூர்
காளைகளாய் நின்று கதறுமுர் - நாளையே
விண்மாரி அற்ற வெளுத்து மிகக்கறுத்து
மண்மாரி பெய்கஇந்த வான். [3]

கொலையாளிகளும், புறங்கூறுபவர்களும், வஞ்சகக் குணம் கொண்டவர்களும் நிறைந்த இந்த நகரம் நாளையே வான்மழை பொழியாமல் வறண்டுபோய், வானம் கறுத்து மண்மழையைப் பொழிந்து அழியட்டும் என்கிறார்.[3] புலவரின் இந்த அறம்பாடிய ஆற்றலால், திருமலைராயன் பட்டினத்தில் மண்மாரி பெய்து அந்த ஊரே மண்மேடாகி அழிந்தது என்பது நாட்டுப்புற மற்றும் சான்றோர் மரபுவழிச் செய்தியாகும்.[14]

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies *ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)*
Volume 12, Issue 01 (June-2026) www.tamilmanam.in
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

6.2 வரலாற்று முரண்பாடுகளும் மு. அருணாசலத்தின் ஆய்வும்

இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர் மு. அருணாசலம் இக்கதை வெறும் புனைவு என்றும், உண்மைக்கு மாறானது என்றும் மறுக்கிறார்.[3] அவர் தன் கூற்றுகளுக்குப் பின்வரும் விளக்கங்களை முன்வைக்கிறார் [3]:

1. 'செய்யாத செய்த' என்ற தொடருக்கு 'அசட்டை செய்த' என்று பொருள் கொள்ளக் கூடாது; மாறாக 'இதுவரை எவரும் செய்யாத பெரும் சிறப்பினைத் தனக்குச் செய்த' என்று நேர்மறையான பொருளே கொள்ள வேண்டும்.[3] திருமலைராயன் காளமேகப் புலவருக்கு மிக்க ஆதரவளித்துப் பெரும் சிறப்புச் செய்ததே உண்மையான செய்தியாகும்.[3]
2. 'தீயோர் மண்மாரியால் அழியவிட்டு...' என்ற வரிகள் இடம் பெற்றுள்ளதால், இந்தச் சாபம் நிகழ்ந்த இடம் திருமலைராயனின் தலைநகரம் அன்று; அது வேறிடம் என்பது தேற்றம்.[3] பாடல்களைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாத உரையாசிரியர்கள் கற்பித்த கட்டுக்கதையே இந்த மண்மாரிச் சாபக் கதையாகும்.[3]

இருப்பினும், அ. மாணிக்கம், புலியூர்க்கேசிகன், உ.வே. சாமிநாதையர் மற்றும் 'புலவர் புராணம்' எழுதியோர் ஆகிய அறிஞர்கள் காளமேகம் ஆதரிக்கப்படவில்லை என்றும், மன்னனின் அவமதிப்பாலேயே சாபம் நிகழ்ந்தது என்றும் உறுதியாகக் கூறுகின்றனர்.[3] இன்றும் காரைக்கால் - நாகப்பட்டினம் மார்க்கத்தில் உள்ள திருமலைராயன் பட்டினத்தில் பல இடங்களில் ராயர் காலத்துப் பொருட்கள் புதையலாகவும், மண்மேடாகவும் அகப்படுவதைச் சான்றோர் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.[3] திருமலைராயன் காளமேகப் புலவரை ஆதரித்தாரா இல்லையா என்பது குறித்து அறிஞர்களிடையே நிலவும் மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் கீழே உள்ள ஒப்பீட்டு அட்டவணை விளக்குகிறது:

அறிஞர்கள் / உரையாசிரியர்கள்	**அவர்களின் முதன்மையான கருத்து மற்றும் விளக்கம்**	**வரலாற்று/இலக்கிய ஆதாரங்கள்**
மு. அருணாசலம்	மன்னன் புலவரை ஆதரித்தான்; 'செய்யாத செய்த' என்பது 'பிறர் செய்யாத பெரும் சிறப்பைத் தனக்குச் செய்த' என்பதாகும்; சாபப் பாடல்கள்	*தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (பதினைந்தாம் நூற்றாண்டு)* [3]

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

	வேறிடத்தில் பாடப்பட்டவை; மண்மாரிச் சாபம் என்பது வெறும் கட்டுக்கதை.	
அ. மாணிக்கம்	மன்னனும் அதிமதுரக் கவியும் எமகண்டப் போட்டியில் புலவர் வென்ற பின்னரும் அவரை அலட்சியப்படுத்தியதால், சினமடைந்து மண்மாரிச் சாபம் பாடினார்.	*தனிப்பாடல் திரட்டு (முதற்தொகுதி)* [3]
புலியூர்க்கேசிகன்	காளமேகத்தின் கோபத்தாலேயே திருமலைராயன் பட்டினம் மண்மழையினால் அழிந்தது; இன்றும் அவ்வூரில் மண்மேடுகள் காணப்படுவது இதற்குச் சான்றாகும்.	*காளமேகம் தனிப்பாடல்கள் உரை* [3]
உ.வே. சாமிநாதையர்	காளமேகப் புலவரைத் திருமலைராயன் ஆதரிக்கவில்லை; புலவரின் சாபத்தாலேயே திருமலைராயன் பட்டினம் மண்மேடாகி அழிந்தது.	*கல்வெட்டு மற்றும் தனிப்பாடல் குறிப்புகள்* [3]
புலவர் புராணம்	திருமலைராயன் கயவரில் தலைவனானான்; எமகண்டப் போட்டியில் தோற்றுப் போன அவைப் புலவர்களின் கதியைக் கண்டு அவமதிக்கப்பட்டதால் காளமேகம் அவ்வூரை மண்மாரி கொள்ளச் செய்தார்.	*புலவர் புராணச் செய்திகள்* [3]

7. திருமலைராயனின் புகழும் கொடையும் பாடிய பிற பாடல்கள்

7.1 புகழ் வெல்லச் சிறப்பு

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

திருமலைராயன் பட்டினம் அழியப்பாடிய புலவர், அவனைப் புகழ்ந்தும் அவன் மலையைப் புகழ்ந்தும் பாடியுள்ளார்.[3] அவன் மலையில் உள்ள சோலையானது தேன் பொழியக்கூடியதாகவும் மணம் வீசுவதாகவும் தேவர்கள் விரும்பக்கூடியதாகவும் இருந்ததாகக் கூறுகிறார்.[3] திருமலைராயனின் புகழ் வெள்ளத்தின் ஆழத்தைச் சிவன், நான்முகன், திருமால் ஆகியோர் ஆய்ந்ததாகக் கூறுகிறார்.[3] இதை,

வீமனென வலிமிகுந்த திருமலைராயன் கீர்த்தி
வெள்ளம் பொங்கத்தாமரையின் அயன் ஓடிச்
சந்தியலோகம் புகுந்தான் சங்க பாணிபூமிதொட்டு
வானமட்டும் வளர்ந்துநின்றான் சிவன்கயிலைப்
பொருப்பி லேறிச்சோமனையும் தலைக்கணிந்து
வடவரைத் தண்டால்ஆழம் சோதித் தானே [3]

என்ற பாடல் சுட்டுகிறது. மேலும் திருமலைராயனின் வாள் மட்டுமே வெற்றி தரும்; பிற 'வாள்' வெற்றியைக் கொடுக்காத பொய்யான வாள் என்கிறார்.[3] இவ்வாறு திருமலைராயனின் புகழ் பலவாறாகப் பாடப்பட்டுள்ளது.[3]

7.2 வறுமை நீக்கக் கோரிய 'அட்டதிக்குப் பாலகர்' சிலேடைப் பாடல்

காளமேகப் புலவர் தன் வறுமைத் துயரினைக் கூறி, விதரண ராமனாகிய திருமலைராயன் தன்னை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று வேண்டிய பாடல் நயத்தக்க சிலேடைப் பொருள்களைக் கொண்டதாகும்.[25] அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களை உவமித்துப் பாடிய அரிய பாடல் பின்வருமாறு [12]:

இந்திரன் கலையாய் என் மருங்கு இருந்தான்
அக்கினி உதரம் விட்டு அகலான் எமன் எனைக்கருதான்
அரன் எனக் கருதி நிருதிவந்து என்னை என் செய்வான்
அந்தமாம் வருணன் இருகண் விட்டு அகலான்
அகத்துறு மக்களும் யானும் அனிலமதாகும்
அமுதினைக் கொள்வோம் யார் எனை உலகினில் ஒப்பார்
சந்ததம் இந்த வரிசையைப் பெற்றுத்
தரித்திர ராசனை வணங்கித் தலை செயும் என்னை
நிலை செய் கல்யாணிச் சாளுவத் திருமலைராயன்
மந்தர புயனாங் கோப்பயன் உதவும் மகிபதி விதரண ராமன்
வாக்கினால் குபேரனாக்கினால் அவனே

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

மாசிலா ஈசனாவானே [21]

இப்பாடலில் அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களின் பெயர்களை வரிசையாகக் கொண்டு, தன் வறுமை நிலையை மிக நுட்பமாக விளக்குகிறார் [21]:

- **இந்திரன்:** ஆயிரங்கண்களை உடையவன் என் இடுப்பில் ஆடையாக இருக்கிறான்; அதாவது, என் ஆடையில் ஆயிரம் ஓட்டைகள் உள்ளன (பீறல் ஆடை).[21]
- **அக்கினி:** என் வயிற்றில் அக்னி பகவான் எப்போதும் இருக்கிறான்; அதாவது, பசி அடங்கவே இல்லை.[21]
- **எமன் & அரன்:** நான் சோற்றுக்கும் துணிக்கும் வழியின்றித் திரிவதால், யமன் கூட என்னைப் பிடிக்க வர அஞ்சுகிறான்; என்னைச் சிவபெருமானைப் போல் (பிட்சாடனர்) நினைத்து அவன் ஓடுகிறான்.[25]
- **நிருதி:** காற்றுத் தேவனான இவன் வந்து எனக்கு ஏதும் செய்யப் போவதில்லை; உடல் மெலிந்த என் பக்கம் காற்றுக் கூட வீசாது.[25]
- **வருணன்:** என் இரு கண்களையும் விட்டு வருணன் நீங்குவதில்லை; அதாவது, வறுமையால் எப்போதும் என் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வழிந்துகொண்டே இருக்கிறது.[21]
- **அனிலம் (வாயு):** நானும் என் குடும்பத்தாரும் காற்றையே அமுதமாக (உணவாக)க் கொள்கிறோம்; அதாவது, உண்ண ஏதுமில்லை.[21]

இத்தகைய 'வறுமை வரிசையைப் பெற்று' தரித்திர ராசனாக விளங்கும் என்னைக் காக்க வேண்டியது கோப்பயன் பெற்றெடுத்த சாளுவத் திருமலைராயனாகிய உனது பொறுப்பாகும்; நீ உனது கொடைத் தன்மையால் என்னைச் செல்வந்தனாக்கினால் (குபேரனாக்கினால்) நீயே எனக்கு மாசிலா ஈசன் ஆவாய் என்று வேண்டுகிறார்.[25]

8. முடிவுரை

காளமேகப் புலவரின் தனிப்பாடல்களும், சாளுவத் திருமலைராயன் பற்றிய செய்திகளும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய விவாதப் புள்ளியாகத் திகழ்கின்றன.[3] புலவரை மன்னன் ஆதரித்தான் என்று கூறும் மு. அருணாசலத்தின் கருத்தும், ஆதரிக்கவில்லை என்று கூறும் உ.வே.சா, புலியூர்க்கேசிகன் போன்றோரின் கருத்தும் தத்தமக்கான இலக்கியச் சான்றுகளைக் கொண்டுள்ளன.[3]

ஆயினும், இப்பாடல்களின் ஆழமான பகுப்பாய்வின் மூலம் நாம் பெறக்கூடிய முக்கிய முடிவுகள் பின்வருமாறு:

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

1. சாளுவத் திருமலைராயன் 15-ஆம் நூற்றாண்டில் விஜயநகர ஆட்சியின் பிரதிநிதியாகத் தென்னாட்டை ஆண்ட ஒரு நிஜமான வரலாற்று நாயகன் என்பதும் அவனது இயற்பெயர் மாலைப்பாடித் திருமலைராயன் என்பதும் கல்வெட்டுகளின் வழி உறுதியாகிறது.[1]
2. சமகாலப் புலமைச் செருக்கைக் கடந்து, எளிய மற்றும் திறமைமிக்க புலவர்கள் தங்களின் கவித்திறத்தால் மட்டுமே தங்களை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள முடிந்தது என்பதை எமகண்டப் போட்டியும் கலைமகள் அருளும் விளக்குகின்றன.[4]
3. மண்மாரிச் சாபம் போன்ற கதைகள், காலப்போக்கில் கவிஞர்களின் அறம்பாடும் ஆற்றலுக்குக் கற்பிக்கப்பட்ட அதீதப் புனைவுகளாக இருக்கலாம்; அல்லது வஞ்சகக் குணம் கொண்ட அவையினரின் போக்கினால் ஏற்பட்ட வெறுப்பின் வெளிப்பாடாக இருக்கலாம்.[3]

முடிவாக, புகழ்ச்சியும் இகழ்ச்சியும் கலந்த காளமேகத்தின் பாடல்கள், அரச அதிகாரத்திற்கும் கலைத் திறனுக்கும் இடையிலான மெல்லிய உறவுப்பாலத்தை நமக்கு இன்றும் உணர்த்திக் கொண்டிருக்கின்றன.[3]

9. துணை நூற்பட்டியல் (References in MLA Style - 9th Edition)

[1]. Arunachalam, Mu. *Tamil Ilakkia Varalaru: Pathinaintham Nootrandu* [தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (பதினைந்தாம் நூற்றாண்டு)]. Revised ed., The Parker Tamil Research and Publishing Institute [தி பார்க்கர் தமிழியல் ஆய்வு மற்றும் வெளியீட்டு நிறுவனம்], 2005. [3]

[2]. Chellam, Ve. Thi. *Thamizhaga Varalarum Panpadum* [தமிழக வரலாறும் பண்பாடும்]. 3rd ed., Manivasagar Pathippagam [மணிவாசம் பதிப்பகம்], 2000.

[3]. Puliyurkesigan, commentator. *Kalamegam Thanippadalgal* [காளமேகம் தனிப்பாடல்கள்]. Mullai Nilayam [முல்லை நிலையம்], 2008.

[4]. Sadhasivampillai, A. *Pavalar Charithira Deepagam* [பாவலர் சரித்திர தீபகம்]. 6th ed., Asian Educational Services [ஏசியன் எஜிகேசன் சர்வீஸ்], 2004.

[5]. Subramaniampillai, Ka. *Tamil Ilakkia Varalaru* [தமிழ் இலக்கிய வரலாறு]. Poompuhar Pathippagam [பூம்புகார் பதிப்பகம்], 2009.

[6]. Swaminatha Iyer, U. Ve., commentator. *Kalamega Pulavar Thanippadalgal Kuripuraigal* [காளமேகப் புலவர் தனிப்பாடல்கள் குறிப்புரைகள்]. Dr. U. V. S. Library [உ.வே.சா. நூலகம்], 1996.

[7]. Thamizhanban, Erode. *Thanippadal Thirattu Oru Aaivu* [தனிப்பாடல் திரட்டு ஓர் ஆய்வு]. Poompuhar Pathippagam [பூம்புகார் பதிப்பகம்], 2003.

,| Copyright © Author(s)

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies *ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)*
Volume 12, Issue 01 (June-2026) www.tamilmanam.in
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

[8]. Manickam, A., commentator. *Thanippadal Thirattu (Mudhal Thoguthi)* [தனிப்பாடல் திரட்டு (முதற்தொகுதி)]. 4th ed., Poompuhar Pathippagam [பூம்புகார் பதிப்பகம்], 1996. [3]

10. நலன்களின் முரண்பாடு பற்றிய ஆசிரியர் பிரகடனம் (Conflict of Interest)

இவ்வாய்வுக் கட்டுரையை எழுதுவதிலோ, தரவுகளைப் பகுப்பாய்வு செய்வதிலோ அல்லது இதன் ஆய்வு முடிவுகளை வெளியிடுவதிலோ கட்டுரையாளருக்கு எந்தவிதமான நிதிசார்ந்த அல்லது தனிப்பட்ட நலன்களின் முரண்பாடுகளும் (Conflict of Interest) இல்லை என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. இவ்வாய்வு முற்றிலும் தமிழ் இலக்கிய மற்றும் வரலாற்றுத் தரவுகளின் அடிப்படையிலான நடுநிலையான கல்விசார் ஆய்வாகும்.

Tamilmanam